

MOHU MÍT V ŽIVOTĚ NĚJAKOU JISTOTU?

První čtení: *Svěř Hospodinu své počínání a tvé plány budou zajištěny.* (Př. 16:3)

Všichni si děláme ve svém životě určité plány: co uděláme tento rok v našem podnikání, čeho bychom chtěli dosáhnout, co by bylo dobré dělat v církvi, kam pojedeme v létě na dovolenou, co bychom rádi přečetli, viděli nebo zažili.

Někdy plánujeme s téměř naprostou jistotou, že nám všechny naše plány vyjdou.

Příběh, který jsem si nedávno přečetl, mě donutil přemýšlet nad otázkou, jestli máme v životě nějakou jistotu.

Šlo o příběh jednoho muže v naší zemi, který byl zcela nesprávně odsouzen. A proto odseděl ve vězení řadu let za někoho úplně jiného. Zkuste si tu situaci na chvíli představit. Tolik promarněných let života...

- ***Co byste napsali svým přátelům, kdybyste se zcela neprávem ocitli ve vězení?***

Pojďme se podívat na to, co napsal apoštol Pavel křesťanům do Makedonie, nejspíš z domácího vězení z Říma kolem roku 61 n.l. V listu Filipským 1:1-11 můžeme číst:

1 Pavel a Timoteus, služebníci Krista Ježíše, všem bratřím v Kristu Ježíši, kteří jsou ve Filipech, i biskupům a jáhnům: 2 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. 3 Děkuji Bohu svému při každé vzpomínce na vás 4 a v každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím; 5 jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud 6 a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista. 7 Vždyť právem tak smýšlím o vás všech, protože vás všechny mám v srdci jako spoluúčastníky milosti, i když jsem ve vězení, zodpovídám se před soudem a obhajuji evangelium. 8 Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši. 9 A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; 10 abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, 11 plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.

- ***Komu píšete své nejlepší dopisy?***

Nevím, jestli děcka dneska ještě vůbec píší dopisy. A pokud ano, pak skutečně nejspíš nejlepšímu příteli, nebo tomu, do koho jsou zamilováni.

Úvodem několik slov k samotnému Pavlovi. List Filipským je považován za jeho nejosobnější a nejlaskavější dopis, který kdy napsal.

Křesťany ve Filipech měl Pavel opravdu velmi rád – jednak se sem vypravil na základě nočního vidění, které měl v Tróji (zjevil se mu Makedonec, který ho poprosil o pomoc). Pavel tedy změnil svůj původně zamýšlený směr cesty a cestoval do Řecka.

Ve Filipech vznikl první křesťanský sbor na Evropské půdě, navíc Pavel byl jeho spoluzakladatelem. Začátky však nebyly vůbec jednoduché. Nejprve se, zřejmě proti zvyklostem a očekávání, obrátila bohatá obchodnice s látkami Lýdie, která uvěřila a nechala se pokřtít i s celým domem.

Později Pavel a jeho spolupracovník Silas prožili obvinění z hlásání nepřipustných zvyků, poté byli zbiti holemi a nakonec uvězněni, navíc s nohama vsazenýma do klády. Ve vězení chválili Boha a jejich okovy spadly. Na základě toho, že neutekli ani oni, ani ostatní vězni, se obrátil žalárník a celá jeho domácnost.

Panečku, tomu říkám „zdařilý křesťanský život“!

Sbor ve městě **zakládá ten, kdo je obviněn a sedí v městském vězení**. Filipický sbor, zdá se, je pěknou směsicí – obchodnice, městský žalárník, a kdo ví, kdo ještě (jak pochopíme z Pavlova později napsaného dopisu) ...

V tomto sboru Pavel strávil nějaký čas vyučováním, několikrát ho při svých dalších cestách navštívil. Mezi ním a Filipickými tedy existovaly velice pevné, přátelské, skoro až intimní vazby (to pochopíme, když zjistíme, s čím vším se Pavel Filipickým křesťanům svěřuje).

Když si uvědomíme, co prostupuje celý tento Pavlův list, musíme k tomuto muži získat hlubokou náklonnost a úctu. **V době, kdy list Pavel píše, je znovu uvězněn pro evangelium – tedy Pavel neustálý recidivista**, jeho další výhledy nejsou příliš hezké, jeho život je v ohrožení... A přesto všechno je jeho **základním postojem radost a vděčnost**. A vyjadřuje to vlastně hned v úvodu, v němž se hrdě hlásí k Ježíši jako jeho služebník a všem přeje Boží milost a pokoj, všem bez rozdílu, protože jsou pro něj důležití jak ti běžní členové sboru, tak i ti, kdo za ně mají zodpovědnost a vedou je.

- *Jaké největší nepohodlí, nebo ohrožení života jste zažili?*
- *Jaké postoje se projevují v našich životech, když prožíváme nějaké nepohodlí, nepřijemnosti, problémy?*

Pojďme se podívat dál. Od verše 3-11 můžeme mluvit o děkovné a zároveň i přímluvné modlitbě Pavla za křesťany. V té jsme **utvrzováni ve třech důležitých pravdách**.

1. **Praví učedníci se spoléhají na Boha (zejména verš 6).**

Zde nás Pavel utvrzuje v jistotě, kterou má: **Dobré dílo** (účast, zapojení do dobré zprávy, která proměnila naše životy) **v nás započal sám Bůh**. Pokud toto dílo započal Bůh, pak ho i **dokončí a dovede** ho až do dne Krista.

- *Co myslíš, bude nakonec záležet na tom, jak se na tebe dívají, či jak tě kritizují, posuzují a soudí druzí lidé?*

Ne, nezáleží na těch, kdo nás kritizují, posuzují a případně odsuzují. Není to na nich, na jejich pocitech, na jejich povrchním soudu. **Poslední slovo bude mít v našem životě Pán Bůh**. Jeho slovo je jistota, o kterou se můžeme opřít.

- *Jaké jistoty mají lidé kolem sebe? Na co se spoléhají? Jak moc je jim takové „spoléhání se“ platné?*

Vrací nás to ještě k pěti jistotám křesťanova života. Tyto jistoty vycházejí z Božího slova, jejich **garantem je Bůh a jeho věrnost, nikoli člověk a jeho názor, zkušenost či pocity**. Proto se na tyto jistoty můžeme plně spolehnout!

- *Zápasíš někdy s pocity, že se necítíš být jako křesťan, jako následovník Ježíše?*

(1) **Naše záchrana** (...kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života... J5:24).

Nenech se zmítat pocity – stojíš přece na slibu, který dal tvůrce Vesmíru i Života.

- *Už se ti někdy stalo, že sis řekl: „Tak tohle jsem hodně pohnožil, tenhle hřích mi nikdy Pán Bůh nemůže odpustit...“?*

(2) **Odpuštění našich hříchů a poklesků** (...jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám naše hříchy odpouští... 1. J 1:9).

Spolehni se na Boží věrnost, nikdo jiný ti takhle věrný nezůstane.

- ***Už se ti někdy stalo, že jsi něco potřeboval – něco konkrétního, nebo nějakou změnu – a když jsi o pomoc prosil druhé, odmítli tě?***

(3) Vyslyšení modliteb (...až dosud jste o nic neprosili v mém jménu, prostě a dostanete, aby Vaše radost byla plná... Jan 16:24).

Když už prosíš, popros s důvěrou a rozumně. (Naše nejlepší modlitby jsou ty ve velké tísní – to většinou neřešíme žádné hlouposti, nýbrž nám jde o ty nejdůležitější věci v životě.)

- ***Dostal ses někdy do situace, kdy jsi byl zcela bezradný?***

(4) Božího vedení (...poznávej ho na všech svých cestách, on napřímí tvé stezky... Př. 3:5-6).

Nerad' Bohu, co by měl udělat, spíš se ho ptej, kterým směrem se právě teď můžeš vydat. Co je pro tuto chvíli důležité, jaký nejbližší krok máš před sebou.

- ***Měl jsi někdy pocit, že to, co právě teď prožíváš tě zlomí nebo dočista zničí?***

(5) Vedení vítězného života (...Bůh je věrný, nedopustí, abyste byli podrobeni ve zkoušce, v níž byste nemohli obstát... 1. Kor10:13).

Když ti bude nejhůř, vzpomeň si na druhé: Pavel a Silas sedí v temném vězení a místo nadávání zpívají (a určitě se ti vybaví celá řada dalších příkladů jak z Bible, tak i z tvého nejbližšího okolí...)

Ty další dvě pravdy, které pro nás v úvodu listu Filipským Pavel odhaluje projdeme už jen velice stručně:

2. Praví učedníci rostou v poznání Boha (zejména verše 9 a 10).

Pavel se přimlouvá, aby se v nás **rozhojňovala láska a rostlo poznání a také hluboká vnímavost**, které nám mají učit rozpoznávat to, na čem v životě skutečně záleží.

Pokud roste tvé poznání Božího charakteru a Božích záměrů s lidmi, i s tebou samotným, **získáš určité měřítko** – normativ – toho, co je pro život člověka skutečně dobré a co již naopak není.

3. Práví učedníci nesou ve svém životě ovoce (verše 10 a 11).

Ti, kdo mají rozeznání se **stávají ryzími a bezúhonnými – tedy čistými**, o to víc mohou **nést ovoce spravedlnosti**.

Ovoce spravedlnosti neznámá, že se my teď rozhodneme zachovat se správně či spravedlivě – tady jde o **ovoce, které vyrůstá z našeho osobního života s Ježíšem**.

Pokud vztah nemáš, nebo je takový nanicovatý, tak podle toho bude vypadat tvé ovoce. Pokud je to vztah vřelý, pak tvé ovoce bude sladké, šťavnaté, voňavé, přitažlivé a trvalé.

Není to jenom entuziastický výkřik, nějaké momentální nebo ve vlnách se vracející nadšení, nýbrž je to dlouhodobý a vytrvalý růst, je to stabilita, která oslovuje a přitahuje druhé.

Zárukou toho, že poneseš ovoce spravedlnosti ve svém životě tedy **nejsme my sami**, náš výkon či touha jednat spravedlivě, nýbrž **moc Ježíše**, která v nás působí k Boží slávě.

Ámen.

Pro ty, kdo by chtěli poporůst ve svém duchovním životě, díky listu Filipským (a budu se k němu v kázání do léta ještě několikrát vracet), mám připravený malý domácí úkol. **Znovu si, prosím, přečtěte první kapitulu a pokuste si nad ní klást podobné otázky, které jste teď ode mě slyšeli**.

Dnešní slovo a jeho další pokračování je inspirováno kurzem „*Objevování učednictví*“. Rozhodl jsem se jednotlivé náměty využít ke kázání, protože mám touhu po tom, aby celé naše společenství rostlo.

Zároveň mám pro Vás nabídku, pokud Vás dnešní slovo (či slovo z samotný listu Filipským) zaujalo. Rád bych se scházel **se čtyřmi zájemci** právě nad tímto listem a společně s nimi přicházel na to, co to znamená být učedníkem Ježíše Krista v dnešní době. Společně prozkoumáme i víc z dobového pozadí a podíváme se například i na situaci, v níž se tehdy nacházeli křesťané.

Modlete se za to, promyslete to, příště se dohodnu s těmi, kdo by měli zájem na tom, kdy začneme. Pokud byste víc chtěli vědět o podmínkách takového scházení, pak přijďte za mnou po shromáždění.

Petr Plaňanský (KS Nymburk 24. 3. 2019)